

# РЕШЕНИЕ

№ 621

гр. София, 04.02.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,**  
в публично заседание на 11.12.2019 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ралица Романова**

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **4403** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Р. М. О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], Бизнес Център С., вх. сгр. 1, офис 302 представлявано от С. Х. Т., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт №Р-22220316007247-091-001 от 19.10.2018 г., издаден от М. Й. С. – орган, възложил ревизията и В. С. Г. – ръководител на ревизията. Р. акт се обжалва в частта му, в която същият е потвърден относно определени лихви за забава в размер на 354,25 лева за данъчен период м.08.2016 г. с Решение № 302/19.02.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ДОДОП/ - [населено място].

В жалбата е изложено, че с решение № 302/19.02.2019 г. на директора на дирекция ОДОП - [населено място], РА № Р-22220316007247-091-001/19.10.2018 г. е отменен за данъчни периоди м. 06, 07, 09 и 10.2016 г. След като РА е отменен за м. 06 и м. 07.2016 г., а за м. 08.2016 г. няма разлика между декларираното и установеното при ревизията, то допълнително установена за довносяне с РА сума за м. 08.2016 г. в размер на 1 666,94 лв. също е отменена, следователно начислените с РА лихви за м. 08.2016 г. е следвало да бъдат отменени, тъй като за процесния период не е налице главница, върху която да бъдат начислени лихви за забава. Изразено е искане за отмяна на ревизионния акт в оспорената част.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат П., която поддържа жалбата на заявените в нея основания и искането за отмяна на РА. Претендира

присъждане на разноски.

Ответната страна – директорът на ДОДОП – [населено място], се представлява по делото от юрк. А., която оспорва жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, Шестнадесети състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед №Р-22220316007247-020-001 от 19.10.2016 г., връчена по реда на чл. 32 от ДОПК на 15.11.2016 г., е възложено извършването на ревизия на Р. М. О. за установяване на задължения на дружеството за данък върху добавената стойност за периодите от 01.01.2016 г. до 30.09.2016 г. Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22220316007247-020-002/24.10.2016 г. и №Р-22220316007247-020-003/19.11.2016 г. е променен обхвата на ревизираните периоди, а именно: от 25.02.2016 г. до 31.10.2016 г. На основание чл. 113, ал. 3 от ДОПК във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът на производството е продължен до 15.04.2018 г. със ЗИЗВР №Р-22220316007247-020-004/14.02.2017 г. Ревизионното производство е спряно със Заповед №Р-22220316007247-023-001/10.03.2017 г. и е възобновено със Заповед №Р-22220316007247-143-001 от 29.11.2017 г. Със Заповед №Р-22220316007247-ЗИД-001 от 28.12.2017 г., издадена от изпълнителния директор на НАП при условията на чл. 114, ал. 4 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е удължен до 03.06.2018 г. Във връзка с това е издадена ЗИЗВР №Р-22220316007247-020-005 от 28.12.2017 г. Всички заповеди по хода на ревизионното производство /с изключение на Заповед №Р-22220316007247-ЗИД-001 от 28.12.2017 г./ са издадени от М. Й. С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220316007247-092-001 от 14.08.2018 г., връчен на 25.09.2018 г. на пълномощник на дружеството. Жалбоподателят не е подал възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22220316007247-091-001 от 19.10.2018 г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - възложил ревизията и В. С. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. С РА са установени задължения за довносяне в размер общо на 40 025,65 лв. и лихви за просрочил към тях в размер общо на 8 217,41 лв.

С жалба вх. № 53-03-3393 от 14.12.2018 г. по описа на ТД на НАП – С. РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – [населено място], който е компетентният решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК. На основание чл.155, ал.1 във връзка с чл.155, ал.2 и ал.4 от ДОПК е постановено Решение № 302/19.02.2019 година, с което:

РА № Р-22220316007247-091-001/19.10.2018 г, е отменен в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 06.2016 г., м.09.2016 г. и м.10.2016 г. и административната преписка е върната за възлагане на нова ревизия за горепосочения вид задължения и периоди от друг ревизиращ екип.

РА № Р-22220316007247-091-001/19.10.2018 г. е отменен в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 07.2016 г.

РА № Р-22220316007247-091-001/19.10.2018 г. е потвърден в частта на установените

резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 04.2016 г., м.05.2016 г. и м.08.2016 г., в частта на установените лихви за забава.

Решението е издадено от компетентен орган и в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК. Решението е връчено по електронен път на 21.02.2019 г.

Срещу РА е подадена жалба до АССГ, чрез директора на ДОДОП – [населено място], приета с вх. № 53-04-296/08.03.2019 г. Жалбата е била изпратена чрез куриер на 07.03.2019 г., видно от приложена разписка.

С оглед на изложеното съдът намира, че жалбата е подадена в срока за обжалване на РА от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, с който се установяват задължения, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл.155 ДОПК, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Оспорваният РА № Р-22220316007247-091-001/19.10.2018 г. е издаден от възложителя на ревизията и ръководителя на ревизията съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. В качеството на възложител на ревизията съгласно Заповед №Р-22220316007247-020-001 от 19.10.2016 г., с която е започнало ревизионното производство, е М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С., упълномощена със заповед № РД-01-803/07.06.2017 г., издадена от директора на ТД на НАП – С.. В качеството на ръководител на ревизията, определен с посочената ЗВР е В. С. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С.. Поради това РА е валиден, издаден от компетентен орган съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. дело № 10/2016 г. на ОСС на ВАС, I и II колегия.

Предмет на оспорване в настоящото производство е РА № Р-22220316007247-091-001/19.10.2018 г. в частта му относно определени лихви за забава в размер на 354.25 лв. за данъчен период м.08.2016 година.

В настоящото съдебно производство, без оспорване е прието заключение на съдебносчетоводна експертиза. Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените задачи.

Вещото лице, след като е съобразило декларирания от Р. милк О. резултати със СД по ЗДДС, издадения РА № Р- 22220316007247-091-001/19.10.2018 г. и решение № 302 от 19.02.2019 г. на директора на дирекция ОДОП - [населено място], е дало следното заключение:

За данъчен период м.06/2016 г., от Р. милк О. е декларирано по справка декларация за месеца резултат за периода ДДС за възстановяване в размер на 2 152,17 лв. На основание чл.92, ал.1, т.2 от ЗДДС с така деклариания резултат за периода е възникнала процедура по приспадане за този период. Р. милк О. има право да приспада данъка за възстановяване от дължимия данък за внасяне, посочен в справките-декларации, подавани в следващите два поредни данъчни периода.

С РА № Р-22220316007247-091-001/19.10.2018 г. е установен резултат за данъчен период м.06/2016 г. - ДДС за внасяне в размер на 4 447,83 лв., както и лихви в размер на 1 021,85 лв.

С Решение №302/19.02.2019 г., директора на дирекция ОДОП - [населено място] е отменил цитирания РА в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчен период м. 06.2016 г., като е върнал преписката на органа възложил ревизията за възлагане на нова ревизия за посочения вид задължения и периоди от друг ревизиращ екип.

Следователно резултатът по ЗДДС за данъчен период м.06/2016 г. остава такъв какъвто е деклариран от Р. милк О.: ДДС за възстановяване в размер на 2 152,17 лв.

За данъчен период м.07/2016 г., от Р. милк О. е декларирано по справка-декларация за месеца резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 485,23 лв. Така декларираният данък за внасяне не е внесен ефективно, а е приспаднал от декларирания ДДС за възстановяване за м.06/2016 г. на основание чл.92, ал.1, т.2 от ЗДДС. Остатъкът за приспадане за м.06/2019 г. е 1 666,94 лв.

С РА № Р-22220316007247-091-001/19.10.2018 г. е установен резултат за данъчен период м.07/2016 г. - ДДС за внасяне в размер на 797,88 лв., както и лихви в размер на 176,43 лв.

С Решение №302/19.02.2019 г. на директора на дирекция ОДОП - [населено място] е отменен РА в частта на установените резултати по ЗДДС за данъчен период м. 07/2016 г.

Следователно резултатът по ЗДДС за данъчен период м.07/2016 г. остава такъв какъвто е деклариран от Р. милк О.: ДДС за внасяне в размер на 485,23 лв.

За данъчен период м.08/2016 г. от Р. милк О. е декларирано по справка - декларация за месеца резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 2 044,63 лв. От така декларирания данък за внасяне е приспаднал остатъка от декларирания ДДС за възстановяване за м.06/2016 година на основание чл.92, ал.1, т.2 от ЗДДС в размер на 1 666,94 лв., а остатъкът от 377,69 лв. е внесен ефективно.

С РА № Р- 22220316007247-091-001/19.10.2018 г. е установен резултат за данъчен период м.08/2016 г. идентичен с декларирания от Р. милк О. - ДДС за внасяне в размер на 2 044,63 лв.

С Решение №302/19.02.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] цитираният РА е потвърден в частта на установените лихви за забава за данъчен период м. 08/2016 г.

От така изложеното е видно, че след постановяване на решението на директора на дирекция ОДОП-С. резултатът по ЗДДС за данъчен период м.08/2016 г., остава такъв какъвто е деклариран от Р. милк О., а именно: ДДС за внасяне в размер на 2 044,63 лв., но с Решението на директора на дирекция ОДОП - [населено място] е потвърдена допълнително установената е РА лихва за забава в размер на 354,25 лв.

С данъчен период м.08/2016 г. приключва процедурата по приспадане на ДДС, започнала с м.06/2016 година. Декларираният данък за възстановяване от м.06/2016 година е приспаднал изцяло с декларирания данък за внасяне за данъчни периоди м.07 и м.08/2016 година, като положителната разлика от 377,69 лв. е внесена ефективно. С приключване на процедурата по приспадане съгласно чл.92 от ЗДДС и предвид внесения от дружеството ДДС за данъчен период м.08/2016 г. не е налице данък за ефективно внасяне за данъчен период м.08.2016 г. и съответно не следва да се начислява дължимата лихва за забава.

РА № Р- 22220316007247-091-001/19.10.2018 г. е отменен за периодите на м. 06 и м. 07.2016 г., а за м. 08.2016 г. не е констатирана разлика между декларираното и установеното при ревизията, поради което допълнително установена за довносяне с

РА сума за м. 08.2016 г. в размер на 1 666,94 лв. също е отменена, следователно начислените с РА лихви за м. 08.2016 г. също е не са дължими.

По изложените съображения РА № Р- 22220316007247-091-001/19.10.2018 г. следва да бъде отменен по отношение на определените на Р. милк О. задължения за лихви за забава за м. 08.2016 г., тъй като не са налице неплатени в законоустановените срокове публични задължения за данъчен период м. 08.2016 г.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на съдебни разноски в полза на жалбоподателя, съдът намира, че същото следва да бъде уважено в размер на 510,00 лв. /петстотин и десет лева/, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, които представляват: заплатени 100,00 лв. депозит за съдебносчетоводна експертиза, заплатени 50,00 лв. държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 360,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град

### Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. М. О., ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт №Р-22220316007247-091-001 от 19.10.2018 г., издаден от М. Й. С. – орган, възложил ревизията и В. С. Г. – ръководител на ревизията, в частта му относно определени лихви за забава в размер на 354,25 лева за данъчен период м.08.2016 г., потвърден с Решение № 302/19.02.2019 г. на директора на дирекция ОДОП - [населено място].

ОСЪЖДА директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - [населено място] при Национална агенция за приходите да заплати на Р. М. О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], Бизнес Център С., вх. сгр. 1, офис 302 представлявано от С. Х. Т., в качеството на управител, сумата от 510,00 лв. /петстотин и десет лева/, представляваща направените по делото разноски. Решението не подлежи на обжалване, на основание чл. 160, ал.6 от ДОПК.

Съдия: